

ת"פ 10957/12/13 - מדינת ישראל נגד פלוני, ר"ד, מ"ד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10957-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני (אחר/נוסף)

בפני	כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	פלוני (אחר/נוסף)
הערבים	ר"ד מ"ד ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי

החלטה

החלטה זו עוסקת בשאלת הטלת הוצאות על הערבים ובא כוחם.

רקע

1. ביום 22.02.18, ניתנה החלטה לגבי חילוט ערבויות הערבים במסגרת הליך זה.
2. ביום 25.6.20 הוגשה על ידי הערבים באמצעות בא כוחם בקשה לביטול חילוט הערבויות ולמתן צו "עיכוב אירעי לחילוט הערבויות". ביום 28.06.20, ניתנה החלטה בה צוין כי **"טוב יעשה המבקש ככל שידייק בפרטים אותם הוא מפרט בבקשה"**. ב"כ הערבים לא תיקן דבר ביחס לעובדות שפורטו בבקשה אותה הגיש.
3. בהחלטה מנומקת שניתנה ביום 2.07.20 (להלן: **"ההחלטה הראשונה"**), נקבע כי מדובר בבקשה הנשענת על טענות עובדתיות לא נכונות: כך, נקבע כי הועלו בבקשה נתונים שגויים כגון הטענה שהערבים לא היו מיוצגים ולא ניתנה להם הזכות להגיב בטרם מתן ההחלטה, על אף שנחקרו לגבי הפרות הערבויות בבית המשפט בפני מותב זה וכן נטענו טיעונים בשמם לגבי החילוט על ידי עו"ד גדי טל. בנוסף, נקבע קושי משמעותי בעצם הגשת הבקשה לביטול ההחלטה, למעלה משנתיים מאז ניתנה. זאת ועוד: נקבע כי הערבים אף פעלו בהתאם לאותה החלטה, כאשר הערבה שילמה את מלוא הסכום שנקבע, כעשרה חודשים לפני הגשת הבקשה ואילו הערב שילם את רובו המכריע של הסכום, חודשים בטרם הגשת הבקשה. לפיכך, הבקשה נדחתה.
4. ב"כ הערבים לא הסתפק באמור, והגיש בקשה לביטול ההחלטה בה נדחתה בקשתו לביטול החילוט, זאת בשל "היעדר סמכות" לאור מקום מושבו הנוכחי של מותב זה בבית משפט השלום בתל אביב (החלטת החילוט המקורית ניתנה בעת מושבו בבית משפט השלום בירושלים). כפי שנקבע בהחלטה מיום 7.07.20 (להלן: **"ההחלטה השניה"**), על אף שבבקשה לא נומקו העילות לביטול ההחלטה, פורט בה הבסיס המשפטי למתן

ההחלטה הראשונה על ידי מותב זה (ראו הנמקה רביעית בהחלטה השניה). בנוסף, בית המשפט ציין את חוסר הנוחות העולה לאור העלאת טענת חוסר הסמכות רק לאחר קבלת החלטה הדוחה את הבקשה הראשונה, על אף שב"כ הערבים היה מודע היטב בטרם מתן ההחלטה למקום מושבו של בית המשפט הדן בבקשה ואף הגיב פעמיים להחלטת ביניים בלא שעורר כלל את סוגית הסמכות (ראו הנמקה שניה בהחלטה השניה).

5. ב"כ הערבים לא הסתפק אף בהחלטה נוספת זו, והגיש שתי בקשות נוספות:

הראשונה - לביטול ההחלטה הראשונה, תוך טענה לתחושה קשה כי מותב זה אינו ענייני בהחלטותיו הניתנות "ללא שום בסיס עובדתי". יצוין כי מלבד עצם הטחת טענה זו בפני בית המשפט, לא נמצאו לה תימוכין, כאשר כל נתון עליו התבססו ההחלטות נמצא בכתובים. עוד הוסיף ב"כ הערבים וביקש בבקשה זו לבסס את טיעונו לחוסר סמכות מותב זה, זאת בהמשך לבקשתו הקודמת בה לא טרח לנמק את טיעונו אשר זכה למענה מנומק בהחלטה השניה.

השניה - על אף הבקשה המקורית לביטול חילוט הערבויות לגביה ניתנה החלטה זה מכבר (ההחלטה הראשונה), החליט ב"כ הערבים להגיש רק בשלב זה בקשה נוספת לצירוף מסמכים לתמוך באותו טיעון וצירף אותם מסמכים.

6. בית המשפט נדרש שוב למתן החלטה מנומקת, בסופה התבקש ב"כ הערבים לנמק מדוע יש להימנע מהטלת הוצאות זאת לנוכח ההתנהלות שפורטה לעיל. בתגובתו, ציין ב"כ הערבים כי בשל העובדה שלא נידרשה תגובת המשיבה ולא התקיימו דיונים אין מקום להטלת הוצאות. עוד הוסיף, כי ככל שבית המשפט יחליט להטיל הוצאות, יש להטילם על בא כוחם של הערבים ולא עליהם, לאור נסיבותיהם האישיות הטרגיות.

דין

7. סמכותו הטבועה של בית המשפט להטיל הוצאות אישיות על בא כוח אחד הצדדים בשל התנהלותו הדיונית, נקבעה לא פעם בפסיקת בית המשפט העליון. כך נקבע כי מדובר בכלי חיוני לשם מילוי תפקיד בית המשפט, הנחוץ לו **"באופן טבעי לשם מילוי תפקידו, כדי להגן על יכולתו לתפקד ולמנוע ניצול לרעה של הליכי המשפט ואי-צדק ברור ובולט"** (בע"מ 3778/12 עו"ד אירינה גלפנבום נ' מדינת ישראל (29.09.14) פסקה 12). סמכות זו להטלת הוצאות אישיותנועדה, בין היתר, **"על מנת להבטיח את זכותו של ציבור המתדיינים כי המערכת תתפקד כהלכה"** (ע"פ 3665/15 מדינת ישראל נ' עאמר אלחמידי (20.01.16) פסקה 4). לצד זאת, נקבע כי יש לנקוט בצעד זה במקרים חריגים המחייבים טעם מיוחד להטלת הוצאות אישיות.

8. התנהלות הערבים ובא כוחם במקרה זה, פגעה בתפקוד בית המשפט תוך ניצול ההליך המשפטי באופן של הגשת בקשות בעייתיות כפי שפורט לעיל ויפורט בהמשך, וכן תוך ניצול המשאב הציבורי שלא לצורך. איני מוצא לתת משקל לטיעון ב"כ הערבים כי אין מקום להטלת הוצאות נוכח העובדה שלא התקיים דיון בבקשות: הצורך במתן החלטות פגם בהחלט בתפקוד בית המשפט בכך שזמנו של בית המשפט לא נוצל לטיפול בעניינים של אחרים הממתינים למתן החלטות בעניינם. יש לראות התנהלות בעייתית זו בשני מישורים:

המישור הראשון - הבקשה הראשונה לביטול חילוט הערבויות נומקה בעובדות שגויות. בית המשפט היפנה את תשומת לב הערבים ובא כוחם כי טוב יעשו אם ידייקו בעובדות המופיעות בבקשה (החלטה מיום 28.06.20). על אף החלטה זו, לא שינו הערבים ובא כוחם דבר בבקשתם, עובדה שהביאה לצורך במתן ההחלטה הראשונה בה התייחסות לאותן עובדות שגויות. מדובר בעיקר בטענה כי הערבים לא היו מיוצגים ולא ניתן להם להגיב לבקשת החילוט, זאת על אף שנחקרו לגבי הפרות הערבויות שלהם והיו מיוצגים על ידי עו"ד גדי טל אשר אף טען טיעונים שונים בשמם לענין החילוט (ראו החלטה ראשונה). אין ספק כי היה על ב"כ הערבים לבחון את המסד העובדתי בטרם הגיש את בקשתו בהתבסס על טיעונים שגויים, ובוודאי שהיה עליו לעשות כן לאחר הפניית תשומת לבו על ידי בית המשפט ובטרם הצורך במתן החלטה מפורטת ומנומקת.

המישור השני - ב"כ הערבים נהג במקרה זה בשיטת הגשת בקשות לשיעורין ובדיעבד:

תחילה, הגיש בקשה לחילוט ערבויות (25.06.20); בהמשך, לאחר מתן החלטה לפיה עליו לצרף יפוי כח ולדייק בעובדות המופיעות בבקשה, הגיש בקשה נוספת ובה הנמקות נוספות, תוך הפניה לפסיקה בלא התייחסות לעובדות השגויות (28.06.20); רק למחרת מתן ההחלטה הראשונה, הגיש ב"כ הערבים בקשה לביטול ההחלטה בשל חוסר סמכות, זאת על אף מודעותו המוקדמת לזהות המותב הדין בבקשה (03.07.20); ימים ספורים לאחר מתן ההחלטה השניה, הגיש ב"כ הערבים הנמקות נוספות לבקשתו לביטול ההחלטה הראשונה מפאת חוסר סמכות (13.07.20); למחרת היום, הגיש בקשה נוספת בה צורפו מסמכים לתמוך בבקשה הראשונה, שהוגשה, לביטול החלטת החילוט המקורית שניתנה בשנת 2018, זאת על אף מתן ההחלטות הראשונה והשניה (14.07.20). מגוון בקשות חלקיות אלה; בקשות המשלימות טיעונים לאחר מתן החלטה; פיצול טיעונים בהתאם לאופי החלטה שכבר ניתנה - הביאו לכך שהוגשו במסגרת הבקשה לביטול החלטת החילוט חמש (5) בקשות שונות, ניתנו ארבע החלטות וזוהי החמישית. גם ללא מתן משקל להתנהלות הבעייתית בדרך של ביסוס בקשה על סמך עובדות שגויות, אף לאחר הפניית תשומת הלב על ידי בית המשפט; אף בלא מתן משקל לקושי הנובע מהעלאת טענת חוסר סמכות אך לאחר קבלת החלטה הדוחה את הבקשה; גם אם לא ינתן משקל להתעלמות מהחלטות הדוחות את הבקשה לגופה ואת טענת חוסר הסמכות, ולאחר שכבר ניתנו פעולה של הגשת מסמכים לתמוך את הבקשה המקורית לביטול החילוט והגשת הנמקות לחוסר סמכות בית המשפט - הרי שלכל היותר היה על ב"כ הערבים להגיש שתי בקשות.

בנסיבות כוללות אלה, לאור אופי הבקשות שהוגשו ובהתחשב בנסיבותיהם המורכבות של הערבים, אני מקבל את טיעון בא כוחם כי סוגיית ההוצאות רובצת לפיתחו בלבד.

9. לאחר שהתחשבתי באופן ניצול ההליך המשפטי ובמידת הפגיעה במקרה זה במשאב השיפוטי, ולצד זאת נתתי משקל משמעותי לכך שמדובר בהליך חריג ויוצא דופן, אני מוצא כי יש להטיל על ב"כ הערבים הוצאות אישיות בסכום סמלי של 750 ₪.

ב"כ הערבים ישלם סכום זה לקופת בית המשפט עד ליום 1.10.20.

המזכירות תודיע לב"כ הערבים.

ניתנה היום, י"א אלול תש"פ, 31 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.